

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Mars 1868, kl. 8 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående dispositionen för framtiden af den Kronan tillhöriga f. d. Ridderstolpeska egendomen vid Skeppsbron i Stockholm; Gifven Stockholms Slott den 14 Februari 1868.

I öfverensstämmelse med hvad Riksdagen i skrifvelse den 3 nästlidne Maj begärt, vill Kongl. Maj:t härmed ånyo till Riksdagen aflåta nådig Proposition i fråga om den Kronan, tillhöriga f. d. Ridderstolpeska egendomens framtida användande.

Härvid anser Sig Kongl. Maj:t till en början böra i minnet återkalla:

att vid 1862 — 1863 årens riksdag Rikets Ständer i anledning af nådig Proposition medgafvo, att ifrågavarande egendom skulle, så snart den icke längre behöfdes för inrymmande af Vitterhets-, Historie- och Antiquitets-akademiens samt Riksarkivets samlingar, få å offentlig auktion försäljas, dock ej under ett pris af 120,000 Riksdaler;

att, sedan Öfverintendents-embetet den 20 November 1865, för den händelse egendomen ansåges böra försäljas, i underdånighet anmält, att omförmälda samlingar dåmera blifvit derifrån bortflyttade, Kongl. Maj:t, innan beslut fattades om huru egendomen borde vidare disponeras, den 24 i samma månad anbefallt bemälda embete att efter anställd undersökning och besigtning till Kongl. Maj:t inkomma med förslag och kostnadsberäkning öfver de arbeten, som erfordrades för egendomens försättande i sådant skick, att densamma kunde för något Statens ändamål framgent användas;

att uti ett till följd häraf den 20 påföljande Mars afgifvet underdånigt me-

morial embetet anfört åtskilliga skäl emot egendomens försäljning och i sådant afseende åberopat dels det bristande utrymme, som, efter inrättande af Telegrafverket, de särskilda Jernvägsstyrelserna m. fl. embetsverk samt utvidgning af andra sådana verk, visat sig förefinnas inom Kronans härvarande egendomar, hvilka ej heller erbjödo tillfällen att verkställa för embetslokaler ändamålsenliga tillbyggnader, dels den å sednare tiden alltmera yppade svårigheten att äfven emot ganska dryga hyresbelopp erhålla till läge och inredning passande lägenheter för de större embetsverken, som deraf vore i afsaknad, äfvensom slutligen omöjligheten att utan alltför betydliga kostnader inköpa och till embetshus förändra privata egendomar, hvilka med hänsigt till läge och öfriga förhållanden vore för sådant ändamål fullt tjenliga; hvarjemte embetet framställt förslag till egendomens fullständiga ombyggnad enligt bifogad ritning;

att Rikets Ständer, efter erhållen del af detta memorial, uti underdånig skrifvelse den 19 Juni 1866 anmält, att de på grund af hvad i ämnet förekommit och Öfverintendents-embetet anfört ansågo ifrågavarande egendom då icke böra förtryttas, utan anhöllo, att Kongl. Maj:t ville till näst derpå följande Riksdag framställa det förslag om egendomens framtida användande eller försäljning, som Kongl. Maj:t kunde finna med Statens fördel öfverensstämmande;

och att, sedan i anledning häraf Kongl. Maj:t, enligt Telegrafstyrelsens tillstyrkande, medelst nådig Proposition den 22 Januari nästlidna år föreslagit, att öfvermålad egendom skulle för Kronans räkning bibehållas, i ändamål att en byggnad, inrymmande lokal för Telegrafstyrelsen och Stockholms centralstation måtte vardas å tomten uppförd, Riksdagen uti ofvannämnda skrifvelse den 3 påföljde Maj anfört, att, innan beslut fattades, om och på hvad sätt egendomen skulle för något Kronans behof användas, erfordrades en fullständig utredning angående de kostnader, hvilka kunde vara förenade med egendomens försättande i sådant skick, att den för ändamålet kunde begagnas, samt huruvida icke såväl Telegraf- som Postverket lämpligen må i en gemensam lokal inrymmas, hvarföre Riksdagen, med tillkännagifvande att den nådiga Propositionen icke då kunnat bifallas, anhållit, att Kongl. Maj:t, efter utredning af nyssberörda förhållanden, täcktes till nästa Riksdag i ämnet aflåta förnyad Proposition och dervid föreslå lämpligaste sättet för ifrågavarande egendoms framtida användande.

Hvad nu först angår den af Riksdagen önskade utredning beträffande de arbeten, som erfordras för att egendomen skall kunna begagnas för något Kronans behof, så har Öfverintendents-embetet redan uti dess förenämnda utlåtande den 20 Mars 1866, hvilket i förevarande hänseende ännu bibehåller sin giltighet, upplyst, att år 1853 af Hofarkitekten m. m. J. Carlberg, efter noggranna gräfningar och undersökningar, uppgjorts ett kostnadsförslag öfver ifrågavarande egendoms istandsättande till grund och murar jemte dess fullständiga inre och yttre reparation, hvilket förslag slutade på en summa af 79,986 Riksdaler Riksmünt. Sedan dess hade dock tid efter annan gjorda besigtningar ådagalagt, att vissa delar af bygg-

naden fortfarande sjunkit och allt mer och mer försämrats, i följd hvaraf och då dels åtskilliga hvalf, murar, bjelklag, dörrar och paneler genom sättning tagit så betydliga skador, att de vid en reparation af huset måste ombyggas eller förnyas, dels all utvändig jernplåtsbetäckning tarfvade att förnyas samt stora utvändiga stentrappan åt skeppsbron att borttagas och indragas i huset, kostnadssumman för byggnadens fullständiga *reparation med bibehållande af dess närvarande inredning* dämera måste antagas uppgå till öfver 85,000 Riksdaler. Men när nyssberörda kostnadsförslag upprättades, begagnades byggnaden och var afsedd att fortfarande användas till Riksarkiv, hvartill dess inredning lämpade sig, och i följd deraf kunde då en så kostsam reparation som den ofvan omförmälda föreslås att med någon fördel verkställas. Skulle åter, på sätt fråga numera uppstått, denna byggnad för framtiden komma att användas till embetslokaler eller boställsvåningar, så måste nämnda reparationskostnad än ytterligare ökas i följd af den förändrade inredning i afseende å en del lägenheter, som af en dylik disposition skulle påkallas. Byggnaden vore nemligen försedd med dels hvälfda, dels bjelkkällare och hvälfd halfvåning. Såväl botten- som halfvåningen med undantag af trappor och tre mindre rum innehölle endast kalla orappade magasin, hvilka ej utan stor kostnad kunde till embets- eller boställsrum inredas medelst murning af hvalf i stället för bjelklag i en del källare, ommurning af rökgångar och skorstenar, uppsättning af åtskilliga nya gipsade cloisonsväggar, brukbeslagning och vattrifning af hvalf och väggar, rörning och gipsning af tak, inläggning af nya golf, inmurning af nya dörr- och fönsterluffer, uppsättning af nya fönster- och fotpaneler, kakelugnar och tapeter m. m., för hvilket allt kostnaden beräknades uppgå till minst 13,000 Riksdaler. Egendomens istandsättande medelst *reparation, inberäknadt botten- och halfvåningarnes inredning till eldrum*, komme alltså att medföra en kostnad af sammanräknadt 98,000 Riksdaler. Genom en dylik anordning skulle likväl icke kunna undvikas en olämplig indelning med en mängd föga användbara passager, rum med otillräcklig dager och en låg halfvåning, hvarförutom byggnaden åtminstone till någon tid komme att besväras af sättningar och allt framgent att förblifva af mindre fast beskaffenhet. Öfverintendents-embetet ansåg sig derföre böra, framför en dylik reparation, förorda *husets fullständiga ombyggnad* och hade äfven i sådant afseende uppgjort en conceptritning jemte kostnadsförslag, slutande å en summa af 103,000 Riksdaler, eller obetydligt mera än den för husets fullständiga reparation med förändrad inredning beräknade kostnadssumman; varande för öfrigt enligt berörda ombyggnadsförslag afsedt att huset skulle uppföras med hvälfda källare och fyra våningars höjd emot Skeppsbron och Slottsbacken, att derunder de gamla grundpälarna skulle afsågas under Mälarens vattenyta och förstärkas med erforderliga nya pålar samt ny pålning anbringas under skiljemurarne, men att deremot å öfriga sidor af tomten på de smala flyglarnes nuvarande grund skulle uppföras endast en våning höga magasinshus, hvarigenom tillräckligt luftig och ljus gård erhöles.

Detta förslag var uppgjort med afseende å husets användande hufvudsakligen till embetslokal och förråder för Telegrafverket, hvilket redan då ansågs behöfva ett utrymme, motsvarande husets tre nedra våningar och magasinshuset. Telegrafstyrelsen, som med anledning häraf anbefalldes att till Kongl. Maj:t inkomma med utlåtande, huruvida omförmälda för Telegrafverket afsedda lokal kunde anses dertill lämplig och i sin helhet behöflig, har härom i underdånigt utlåtande den 1 Oktober 1866 anfört, att den nära och oafbrutna förbindelse, som borde ega rum mellan Telegrafstyrelsen och dess särskilda afdelningar, å ena sidan, samt Stockholms centraltelegrafstation och genom denna alla öfriga Statstelegrafstationer, å den andra, gjorde det till en nödvändighet att Styrelsens och centralstationens lokaler voro under ett och samma tak förenade, såsom ock för närvarande vore förhållandet; att emellertid den af Telegrafverket nu begagnade lokal i det s. k. Bergstrahlska huset vid Riddarhustorget och Stora Nygatan, ehuru visserligen centralt belägen, vore i flera hänseenden obeqväm och hade på sednaste tiden, till följd af Telegrafverkets årligen vunna större omfattning, visat sig vara otillräcklig; att en utvidgning af denna lokal hindrades derigenom, att de angränsande lägenheterna i samma hus voro för längre tid uthyrda till enskild man, som icke ville dem afstå; att derförutom en särskild olägenhet låge deruti, att endast en ringa del af Telegrafverkets vidlyftiga materialförråd kunde inrymmas i denna lokal, så att flera förvaringsrum måst på spridda ställen i staden och på malmarne förhyras, att denna omständighet för de tjenstemän, som hade inseendet öfver nämnda förråd sig anförtrodt, förorsakade stora svårigheter och mycken tidsutdrägt samt derjemte medförde ökad kostnad för verket; att, då således en ny lokal vore för Telegrafverket högeligen af behofvet påkallad, samt i Stockholm svårigen en mera passande plats för en telegrafstation kunde erhållas än den tomt, hvarå det s. k. Ridderstolpeska huset vore beläget, det vore särdeles önskligt, om denna tomt kunde få begagnas till uppförande af en för Telegrafverket fullt lämplig byggnad och att i denna byggnad minst bottenvåningen och två andra våningar voro redan under nuvarande förhållanden för Telegrafverket behöfliga.

Uti ett sednare underdånigt memorial af den 25 nästlidne November har Telegrafstyrelsen vidare yttrat, att det redan i ofvanberörda utlåtande anmälda behof af ökad utrymme gjorde sig med hvarje år mer och mer gällande, förnämligast med anledning af den starkt ökade verksamheten på härvarande centralstation; att, då nemligen antalet af samtliga expeditionerna derstädes, d. v. s. såväl afsända och mottagna lokaltelegrammer som upptagna och vidare befordrade transit-telegrammer, år 1863 utgjorde blott 145,754 stycken, hade deremot detta antal stigit 1864 till 161,204 »
 1865 » 198,732 »
 1866 » 237,513 »

och komme 1867 att blifva betydligt högre än sistnämnda siffra, samt att med afseende härå Telegrafstyrelsen funne det vara sin pligt att fästa uppmärksamhet

på de olägenheter, som genom ett, i förhållande till det årligen växande behovet, alltför knäppt och otillräckligt utrymme oundvikligen måste uppstå och hvaribland Styrelsen särskildt anmärkte det för de telegraferande tjänstemännens helsa högst skadliga förhållande att de nödgades arbeta i en trång och genom gaslågor under den mörka delen af dygnet till en ytterlig grad upphettad och osund lokal.

Beträffande den af Riksdagen väckta frågan, huruvida icke Post- och Telegrafverken lämpligen må i en gemensam lokal inrymmas, hafva General-poststyrelsen och Telegrafstyrelsen uti gemensamt afgifvet underdånigt utlåtande den 30 Juli nästlidna år anført, att hvarken Styrelsen för någotdera af berörda embetsverk eller någon underafdelning af dem hade att med Styrelsen för det andra embetsverket eller någon underafdelning deraf gemensamt handlägga några ärenden eller göromål, om icke helt och hållet undantagsvis, samt att, ehuru naturligtvis intet hinder förekomme mot de båda embetsverkens inrymmande i en gemensam byggnad, om nemligen denna vore fullt rymlig och tillräcklig dertill, samt, såsom för båda verken behöfligt, egde ett centralt läge inom staden, och änskönt det visserligen för den korresponderande allmänheten i hufvudstaden kunde vid ett eller annat tillfälle vara beqvämt, om postkontoret och telegrafstationen voro belägna alldeles invid hvarandra, Styrelserna likväl ansågo att sistnämnda omständighet, derest icke något viktigare intresse talade för åtgärden, hvilket icke torde vara förhållandet, svårligen kunde utgöra tillräckligt skäl att med säkerligen ganska betydliga kostnader för Staten sammanföra båda embetsverken uti en byggnad.

Då således någon egentlig fördel icke syntes vara att vinna genom de omförmälda verkens inrymmande i en gemensam lokal, hvartill för öfrigt nu ifrågavarande egendom icke lärer kunna lemna tillräckligt utrymme, har Kongl. Maj:t, som fortfarande ansett, att det skulle vara särdeles lämpligt om Telegrafstyrelsen och Stockholms telegrafstation, för hvilka nu lokaler måste i enskildt hus förhyras, kunde varda i f. d. Ridderstolpeska egendomen inrymda, men derjemte antagit, att densamma icke under den närmaste framtiden i sin helhet erfordrades för berörda ändamål, utan derutöfver sannolikt kunde lemna utrymme för ett eller annat af de öfriga embetsverk, hvilka nu jemväl förhyrde sina lokaler, låtit den 22 November nästlidna år anbefalla Öfverintendents-embetet att efter samråd med Telegrafstyrelsen och öfriga vederbörande uppgöra och till Kongl. Maj:t ingifva plan och förslag till uppförande å ifrågavarande tomt af en byggnad med embetslokaler, såväl för Telegrafstyrelsen och Stockholms telegrafstation, som för de öfriga nyssberörda embetsverk, hvilka der möjligen kunna inrymmas.

Till följd häraf har Öfverintendents-embetet uti underdånigt memorial den 11 innevarande månad, under åberopande af den utredning rörande ej mindre ifrågavarande egendoms fortfarande behöflighet för Kronans räkning än äfven nödvändigheten af dess fullständiga ombyggnad, hvilken Embetet i memorial den 20 Mars 1866, på sätt ofvan förmäles, sökt åstadkomma, till Kongl. Maj:t öfverlemnadt ritnings-

nings- och kostnadsförslag, det sednare slutande å 107,500 Riksdaler Riksmynt, till egendomens ombyggnad, hvilket förslag afsåge husets nedrifning och återuppförande med begagnande af en del gamla materialier till en höjd af fyra våningar emot Skeppsbron och Slottsbacken samt en våning för magasinier å öfriga sidor af tomtten. Af de särskilda lägenheterna i huset skulle våningarne en och två trappor upp samt bottenvåning, magasinier och källare, med undantag af tvänne vaktmästarebostäder i bottenvåningen äfvensom tvänne vedkällare, vara ämnade för Telegraf-styrelsen och Stockholms telegrafstation enligt den fördelning af dessas särskilda lokaler, som af ritningen närmare inhemtades, under det att byggnadens öfversta våning föresloges att, jemte nyssberörda vaktmästarebostäder och vedkällare, upplåtas åt Krigshofrätten och Skogsstyrelsen, hvilka bland de embetsverk, som förhyra lokaler, synts Öfverintendents-embetet lämpligast böra till denna Kronans egendom förflyttas. Sedan embetet, efter anmälan härom, uti memorialet yttrat sig öfver några vid förslagets detaljer gjorda anmärkningar, har embetet slutligen ansett sig, beträffande den jemförelse, som vid bedömandet af förevarande byggnadsfråga blifvit framställd emellan, å ena sidan, nu utgående hyror för Telegrafverket samt, å andra sidan, räntan å f. d. Ridderstolpeska husets antagna försäljningsvärde jemte räntan å ombyggnadskostnaden, icke böra lemna oanmärkt, hurusom berörda hyror, utgörande för Telegraf-styrelsen med Stockholms telegrafstation och erforderliga magasinier R:dr 5,475: — äfven med tillägg dertill af årliga hyresbeloppen för de till inrymmande i den nu föreslagna nybyggnaden afsedda tvänne öfriga embetsverken » 1,800: —

tillsammans R:dr 7,275: —

visserligen icke till fullo motsvarade räntan å nyssnämnda försäljningsvärde och ombyggnadskostnad, beräknade det förra till 120,000 samt den sednare till 107,500 Riksdaler, men att det mindre fördelaktiga i detta förhållande dock, enligt Öfverintendents-embetets åsigt, fullt motvägdes dels genom den fördel af behöfligt ökad utrymme, som komme Telegrafverket tillgodo genom dess inrymmande i Kronans ifrågavarande, för verkets ändamål särdeles lämpliga egendom, och dels genom urvägenrödjandet af de olägenheter, hvilka skulle uppstå i händelse af hyornas ökande eller af uppsägning från husegarens sida utaf Telegrafverkets nuvarande lokal, i hvilket sednare fall annan med hänsyn till läge, rumindelning m. m. passande lägenhet svårigen torde kunna erhållas åtminstone ej utan ganska ansenlig hyreskostnad.

På grund af hvad sålunda blifvit af vederbörande myndigheter i ämnet upplyst eller i öfrigt förekommit och enär icke antagligt är att ifrågavarande, Kronan tillhöriga egendom, hvars särdeles bristfälliga skick oundgängligen kräfver en högst

kostsam reparation eller ombyggnad för att göra huset beboeligt, skulle kunna vid försäljning inbringa det belopp af 120,000 Riksdaler, hvartill egendomen är uppskattad, helst sjelfva tomten innehåller endast omkring 8,538 kvadratfot, föreslår Kongl. Maj:t härmed, att samma egendom må äfven framgent för Kronans räkning bibehållas, för att, efter verkställd ombyggnad i hufvusaklig öfverensstämmelse med det af Öfverintendents-embetet dertill sednast afgifna förslag, upplåtas såsom embetslokal åt Telegraf-styrelsen med Stockholms telegrafstation samt Krigshofrätten och Skogsstyrelsen; och vill Kongl. Maj:t, som, för den händelse detta nådiga förslag vinner Riksdagens godkännande, är sinnad att af Handels- och Sjöfartsfonden, hvilken förut hufvudsakligen bidragit till Telegrafverkets anläggning, anvisa för egendomens ombyggande så stort belopp, som kan anses motsvara den för Telegrafverket afsedda andel i byggnaden eller 82,500 Riksdaler, att utgå under åren 1868, 1869 och 1870, utan att i följd deraf samma byggnad skulle komma att betraktas annorlunda än all annan Statens egendom, derjemte äska att Riksdagen måtte bevilja den summa, som derutöfver till byggnaden erfordras eller 25,000 Riksdaler och derutaf ett belopp af 12,000 Riksdaler att under 1869 utbetalas.

I händelse åter denna nådiga framställning icke varder af Riksdagen bifal- len, så anser Kongl. Maj:t ingen annan åtgärd med ifrågavarande egendom kunna lämpligen vidtagas än att densamma varder försäld på offentlig auktion genom försorg af Riksdagens Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, åt hvilken för sådant fall erforderliga föreskrifter torde böra af Riksdagen meddelas.

De af Öfverintendents-embetet afgifna ritningar och kostnadsförslag jemte öfriga till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas det Utskott, dit det- samma af Riksdagen öfverlemnas; Och förblifver Kongl. Maj:t Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

C A R L.

Gust. af Ugglas.

Utdrag af Protokollet öfver Finans-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet å Stockholms Slott den 14 Februari 1868.

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-statsministern, Friherre *De Geer*,
Hans Excellens Herr Statsministern för Utrikes Ärendena, Grefve *Manderström*,
Statsråden: Herr Grefve *von Platen*,
Friherre *af Ugglas*,
Lagerstråle,
Bredberg,
Thulstrup,
Carlson,
von Ehrenheim och
Abelin.

Efter verkställd justering af protokollen öfver Finans-ärenden — — — —
föredrog Departements-chefen, Statsrådet Friherre af Ugglas, följande mål, nemligen:
— — — — —

10:o

Föredragande Departements-chefen anhöll att få underställa Kongl. Maj:ts nådiga pröfning frågan om användande för framtiden af den Kronan tillhöriga f. d. Ridderstolpeska egendomen vid Skeppsbron här i staden; hvarvid Departements-chefen anförde:

— — — — —
»På grund af hvad sålunda blifvit af vederbörande myndigheter i ämnet upplyst eller i öfrigt förekommit och enär icke antagligt är, att ifrågavarande, Kronan tillhöriga egendom, hvars särdeles bristfälliga skick oundgängligen kräfver en högst kostsam reparation eller ombyggnad, för att göra huset beboeligt, skulle kunna vid försäljning inbringa det belopp af 120,000 Riksdaler, hvartill egendomen är uppskattad, helst sjelfva tomten innehåller endast omkring 8,538 qvadratfot, hemställer jag i underdånighet att Eders Kongl. Maj:t ville föreslå Riksdagen, att samma egendom må äfven framgent för Kronans räkning bibehållas, för att, efter

verkställd ombyggnad i hufvudsaklig öfverensstämmelse med det af Öfverintendents-embetet dertill sednast afgifna förslag, upplåtas såsom embetslokal åt Telegrafstyrelsen med Stockholms telegrafstation samt Krigshofrätten och Skogsstyrelsen; och torde, i händelse detta förslag vinner Riksdagens godkännande, Eders Kongl. Maj:t af Handels- och Sjöfartsfonden, hvilken förut hufvudsakligen bidragit till Telegrafverkets anläggning, anvisa för egendomens ombyggande så stort belopp, som, enligt från Öfverintendents-embetet lemnad uppgift, kan anses motsvara den för Telegrafverket afsedda andel i byggnaden, eller 82,500 Riksdaler, att utgå under åren 1868, 1869 och 1870, utan att i följd deraf samma byggnad skulle komma att betraktas annorlunda än all annan Statens egendom, samt derjemte äska, att Riksdagen måtte bevilja den summa, som derutöfver till byggnaden erfordras, eller 25,000 R:dr, och derutaf ett belopp af 12,000 Riksdaler att under 1869 utbetalas.»

»I händelse åter en sådan framställning icke skulle blifva af Riksdagen bifallen, torde ingen annan åtgärd med ifrågavarande egendom kunna lämpligen vidtagas, än att densamma varder försäld på offentlig auktion genom försorg af Riksdagens Fullmäktige i Riksgälds-kontoret, åt hvilka för sådant fall erforderliga föreskrifter torde böra af Riksdagen meddelas.»

Chefen för Civil-departementet, Statsrådet Lagerstråle yttrade:

»Då fråga nu är väckt om anvisande under tre års tid af en icke ringa utgift från Handels- och Sjöfartsfonden, torde det tillåtas mig att lemna upplysning om denna fonds ställning för närvarande. Dess årliga bestämda inkomster utgöra 750,000 R:dr från tullmedlen, 15,000 R:dr från Trollhätte kanalbolag, ett af inkomsternas storlek på nämnda kanal beroende ytterligare tillskott sedan bolaget erhållit sin en gång för alla bestämda årliga utdelning och de årligen inflytande ränte- och kapital-inbetalningarne å fondens utlånade medel.

De för år 1868 derå bestämda utgifter äro, dels enligt Eders Kongl. Maj:ts beslut den 31 December nästlidna år:

1:o att utbetalas till Utrikes-departementet såsom bidrag till Konsulsfonden, Öresundska och Schelde-tullarnes aflösning, m. m.	396,618: —
2:o till Förvaltningen af Sjöärendena för expeditioner till handels skyddande, Sjökartekontoret och lifräddningsanstalter	220,000: —
3:o till aflöningar, pensioner, karantänsinrättningen på Käsö, m. m.	38,915: —
dels, enligt särskilda Eders Kongl. Maj:ts beslut, lån till följande företag nemligen:	

Transport 655,533: —

	Transport	655,533: —
borgs län	a) sänkning af Otnarens och Eltebo m. fl. sjöar i Gefle-	
	b) reglering af sjön Roxens vattenhöjd	20,000: —
	c) anläggning af en vågbrytare vid Oskarshamn	20,000: —
	d) skeppsbyggeri inom Bygdeå socken i Westerbottens län .	40,000: —
	e) dito i Luleå stad	40,000: —
	dels bidrag till Elektriska Telegrafverket	94,400: —
	dels till konsulers godtgörande för hemsändande af nödstälde	
sjömän		1,360: —
Dessutom återstå oguldna bidrag på grund af äldre anvisningar af Eders Kongl. Maj:t:		
	till ombyggnad af Seffle sluss	9,590: —
	till uppremsning af Aspholms segelled i Wenern	10,000: —
	till uppuddring af Tjufholmssundet vid Luleå	10,000: —
	Summa R:dr	920,883: —

Alla dessa utgifter skola ovilkorligen under årets lopp utbetalas, så framt icke möjligen ett eller annat pensionsbelopp eller dermed jemförlig utbetalning möjligen kan komma att förfalla i följd af dödsfall; men utom dessa bestämda belopp kan jemväl ifrån Handels- och Sjöfartsfonden komma att utgå 148,500 R:dr, som Förvaltningen af sjöärendena åren 1863 till 1866 förskjutit till Sjökartekontorets och lifräddningsanstalternas utgifter, utan att ännu hafva derför från Handels- och Sjöfartsfonden erhållit godtgörelse, äfvensom Telegrafstyrelsen, som från och med innevarande år öfvertagit kostnaden för Optiska Telegrafverket, uppgående till omkring 30,000 R:dr årligen, är berättigad att, om dess egna inkomster icke förslå till denna kostnads bestridande, undfå ersättning från oftanämnda fond. Det tillskott, som från Trollhätte kanal möjligen kan påräknas utöfver ofvanomförmälda 15,000 R:dr, är särskildt anvisadt för utförande af en vågbrytare vid Wenersborg, derför kostnaden är beräknad till 73,150 R:dr, att utgå, fördeladt på tre års tid, vid hvilket förhållande denna sednare utgift icke torde böra här särskildt beräknas, men icke heller berörda tillskott med någon säkerhet kunna antagas till större eller mindre belopp inflyta till fonden under byggnadsåren».

»Sammanräknar man nu ofvan upptagna utbetalningar, som under år 1868 kunna ifrågakomma, utgöra de tillhopa 1,099,383 R:dr».

«De säkra inkomsterna äro, på sätt ofvan förmäles, 765,000 R:dr, hvarjemte i fondens kassa vid årets början förefunnos 359,571 R:dr 92 öre eller tillhopa i jemnt tal 1,124,000 R:dr. Nu omförmälda tillgångar lemna således ett öfverskott af omkring 25,000 R:dr eller i det närmaste det belopp, som till den föreslagna byggnaden skulle för året erfordras. Dessutom förefinnes ännu en tillgång under året, nemligen inflytande ränte- och kapitalinbetalningar, utgörande de förre om-

kring 55,000 R:dr och de sednare vid pass 178,000 R:dr och således lär ingen betänklighet böra uppstå, att ju icke fonden kan vidkännas den ifrågasatta utgiften, hvadan jag icke heller anser mig böra emot Departements-chefens hemställan något invända; men jag anser mig dock redan nu böra fästa uppmärksamheten derå att för oförutsedda händelser en del af fondens tillgångar måste vara disponibla, äfvensom att för utbetalningarne under de kommande åren jemväl bör tagas i betraktande, att från och med år 1869 skall enligt Eders Kongl. Maj:ts på Rikets Ständers hemställan fattade beslut årligen utgå 50,000 R:dr såsom anslag till pensionsanstalten för befälhafvare, styrmän och annat sjöfolk, hvadan bidragen till Telegrafverkets utvidgande hädanefter otvifvelaktigt måste betydligt inskränkas, om icke i allo upphöra».

Hvad föredragande Departements-chefen uti förestående mål underdånigst yttrat och hemställt, hvaruti Stats-Rådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen i nåder gilla och bifalla.

Föredragande Departements-chefen uppläste härefter till justering ett på förhand uppsatt förslag till den nådiga Proposition, som i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts nu fattade nådiga beslut borde till Riksdagen aflåtas angående dispositionen för framtiden af ofvan omförmälda Kronan tillhöriga egendom;

Och behagade Hans Maj:t Konungen, enligt Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande, i nåder gilla berörda förslag samt förordna, att i enlighet dermed nådig Proposition, sådan den finnes detta protokoll bilagd, skulle till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Axel Adelgren.